

lem for Skive (Chr. Jensen), at det er aldeles nødvendigt, at denne Sagttid bliver sat ens. Det glædede mig derfor under 1ste Behandling at se, at de ærede Forslagsstillere havde indsat denne Bestemmelse, og det gjorde mig ondt at høre, at de nu vilde stryge den. Men efterat have hørt den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, som udtalte, at han selvfølgelig selv ønskede Forslaget faaledes, som det var blevet fremsat ved 1ste Behandling, og vilde henstille til Thinget at vedtage det faaledes, vil jeg haabe ogsaa at faae Støtte fra Forslagsstillerne til, at de Vndringsforslag, der ere stillede her idag, lægges hen til kommende Tider, og at man vedtager Lovforslaget i den Skikkelse, det havde under 1ste Behandling. Jeg skal ikke paastaa, at det er ubetinget den rette Tid at vælge fra 1ste Oktober til 1ste Januar saavel for Øns som for Hæver; der kunde muligvis være Tale om en anden Tid, navnlig hvis man vil tænke paa, at man ogsaa skal frede om Øns, naar Sneen er falden, og at man derfor skulde indskrænke Tiden og istedetfor 1ste Januar sætte Begyndelsen eller Midten af December. Det kan være, at det vil bedrøve endel Jægere om Tulen, at de ikke kunne gaa ud og faa sig en Hare, men den Bedrøvelse komme de til at tage med, da det bliver nødvendigt at frede om Bildtet. Forøvrigt skal jeg ikke undlade at udtale, da der her er Tale om særlig at frede dette Bildt, at det, der har størst Betydning, er ikke faa meget at beskytte Bildtet mod Jægere, selv de flette Jægere, som at beskytte det mod andre Dyr, som særlig leve deraf, og det er da navnlig Rævene. Jeg tror, at hvis man vilde gaa ud og skyde Rævene, kunde man meget godt lade Jægerne drive deres Sagt endog i større Udstrækning end hidtil; det er sikkert, at Rævene ødelægge langt flere Hæver og Kyllinger af Agerhøns, end Jægerne skyde, naar Kyllingerne senere ere vorede til. Jeg vil haabe, at Thinget nu kunde blive enig om idag at lade Vndringsforslagene ligge til kommende Tider og vedtage Lovforslaget, som det blev vedtaget ved 1ste Behandling.

Bajer: Naar Jagten drives alene for Fornjelsens Skyld, saa tror jeg, at man med Rette kan betragte den som Raahed. At more sig med at myrde værgeløse Stabninger uden derved at udsætte sig selv for den mindste Fare maa betragtes som Raahed, og jeg er overbevist om, at kommende Tider ville give denne Anstuelse Medhold. Dermed skal paa ingen Maade være sagt, at de Personer, som for Tiden give sig af med sliq Fornjelseskjagt, ere raag; men Bestyrelserne maa falde paa hele den Tidssalder, som vi leve i. Det Folk, det Samfund, som giver sig af med Sagt paa denne Maade, vil ganske sikkert blive stemplet faaledes, og dette følger ogsaa ligefrem deraf, at det jo nu maa siges at være an-

erkjendt, at ogsaa Dyrene have Rettigheder. Den Sagt, som udføres af uvøvede Skytter, pincer Dyrene mere eller mindre; de blive udsatte for unødvendige Lidelser, og det er Dyrenes Rettighed at blive beskyttede mod Saadant. Det er derfor fuldstændig stemmende med den demokratiske Tankegang at beskytte Dyrene mod saadanne Lidelser, og det er dette, som tilfigtes, naar det forbydes saadanne Personer at udøve Sagt i det Hele taget, og det hvad enten det er Søndag eller Hverdag. Nu er Spørgsmaalet, om man skulde optage det Punkt, som der er givet Udtryk i det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Ødense Amts 5te Valgkreds (Bernsen), for sig alene. Der er jo altid nogen Betænkkelighed ved at tage et Stykke af en Reform; men Spørgsmaalet maa da være, om man troer, at det vil føre til Mere eller Ikke. Jeg vil i og for sig ikke have nogen Betænkkelighed ved at stemme for denne Begyndelse til en Reform, da jeg tror, at det snarest vil føre til Mere. Jeg veed meget godt, at der er dem, som ville gjøre gjældende, at det skulde være udemokratisk at stemme for et Forbud, der kun ramte de saakaldte Søndagsjægere, medens der dog er andre uvøvede Skytter, som heller ikke burde have Lov til at gaa paa Sagt, men som jo kunne gjøre dette om Hverdagen. Jeg tror imidlertid, at denne Stump Reform snarest vil lede til, at man ved en almindelig Revision af Sagtloven ogsaa kommer til at værges sig mod saadanne Personer, samt til, at man gaar den Vej, som man nu har fulgt i en Mængde andre Stater, ja endog i et saa demokratisk Land som Schweiz, nemlig at indføre Sagttegn, faaledes at kun saadanne Personer, som virkelig ere istand til at skyde sikkert, og med Hensyn til hvilke der altsaa er en vis Sikkerhed for, at de ikke ville tilføje Dyrene unødvendige Lidelser, faae Lov til at gaa paa Sagt. Jeg har derfor forsaavidt ingen Betænkkelighed ved at tilraade at stemme for dette Vndringsforslag, saameget mindre som jeg tror, at vi ved at indstemme dette, des snarere ville komme til det, som ønskes af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Dønnergaard), med hvem jeg er ganske enig i, at det er ønskeligt, at Befolkningen bliver hørt; thi naar denne Lov kun faar en vis Kortvarighed, som det jo er foreslaaet, og hvis den altsaa skal forlænges igjen, dersom vi ikke imidlertid faae en almindelig Revision af Sagtloven, saa ville vi jo faae Leilighed til at høre Befolkningen om dette Punkt, og netop det, at en vis Del af disse uvøvede Skytter bliver tilholdt ikke at gaa paa Sagt, vil yderligere ansøre dem til at drive paa, at de andre uvøvede Skytter, som have Tid til at gaa paa Sagt om Hverdagen, ogsaa blive Gjenstand for det samme Forbud. Jeg udtalte forrige Gang, at jeg vilde sætte megen Pris paa et almindeligt Gjennemsyn af Sagtloven, men jeg tvivler om, at det vil være muligt at faae det